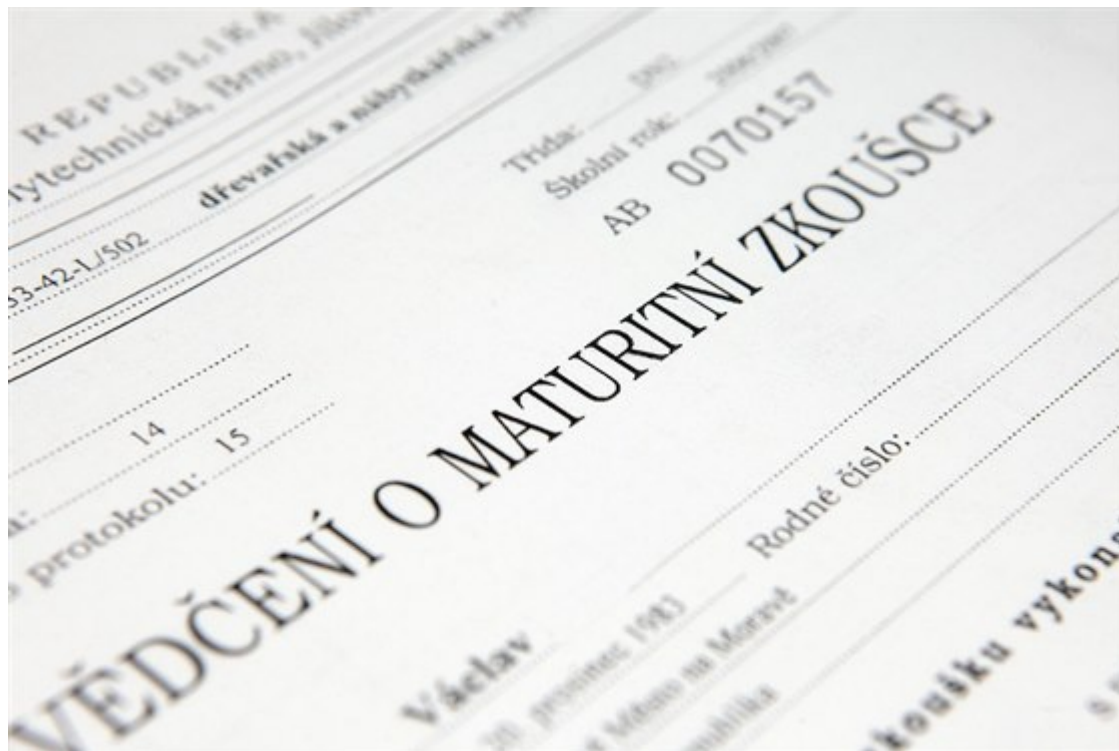

**BABIŠ TO SCHYTAL NEPRÁVEM. JEHO
NÁVRH VŠAK NIC NEZMĚNÍ NA
NEVZDĚLANOSTI NASTUPUJÍCÍ GENERACE**

- CZ24 News | 11. března 2021

ČESKO: Premiér Babiš se dopustil strašlivé věci: Chtěl nám znehodnotit maturitu, tedy vysvědčení potřebné na cestě vzhůru za kariérou. Navrhl totiž, aby střední školu neukončila maturita, ale výsledná známka z jednotlivých předmětů. Udělal to špatně: Měl občanům sdělit, že mluví o praxi běžné v USA. Co je dobré v zemi velkého bratra je nepochybně přijatelné i pro Česko. Proti tomu si nikdo nedovolí ani špitnout.

Absolvování severoamerické střední školy vyžaduje, aby student zvládl několik povinných a výběrových předmětů. Hodnocení má formu písmen nebo procent. Maturita jako taková neexistuje, jen diplom obsahující známky z jednotlivých absolvovaných předmětů a výsledný průměr.

Vyšší stupně vzdělávání (college, university a jiné postsekundární programy) nevyžadují přijímací zkoušky. Tyto instituce zveřejňují minimální požadovaný průměr, aby se žádosti o přijetí vůbec zabývaly. Špičkové university mohou požadovat 90, kdežto méně žádané až 70%. Výjimkou je medicína a umělecké školy.

Českou maturitu lze považovat za pozůstatek minulosti, kdy absolvování středního vzdělání mělo velkou váhu. Nebylo jen jedním krokem na cestě vzhůru.

Maturita je ... aby to bylo důstojné. Maturant přijde v obleku a před komisí předvede, že si něco z látky, absorbované během minulých let, alespoň něco zapamatoval. Nejde o znalosti ani o šíři vzdělání, ale o to aby předání kusu papíru bylo důstojné. Kdysi se závěrečnými zkouškami důstojně zakončovala i základní škola.

Američan Charles J. Sykes se úrovní amerického vzdělání zabývá v bestselleru „DUMBING DOWN OUR KIDS – Why American Children Feel Good About Themselves But Can’t Read, Write, or Add“ Tedy „Ohlupujeme naše děti. Proč se americké děti cítí dobře, i když neumějí číst, psát a počítat.“

Sykes si všímá dvou procesů, které datuje zpět na začátek dvacátého století. Je to postupné snižování požadavků a vliv testování znalostí na úpravu studijních programů. Špatný výsledek testů neznamená varování: „Pozor, vyučovací metody selhávají.“ Místo toho se nároky sniží. Sykes konstatuje, že by současní žáci nerozuměli textům, s nimiž jejich předchůdci pracovali na začátku dvacátého století.

Zmírňování požadavků probíhá i v Česku. Jestliže příliš vysoké procento žáků propadne z matematiky přijdou pokusy o její vyřazení z maturitních předmětů.

Kdysi byla v osnovách občanská výchova. Zdůrazňovala co máme, život v míru a spolupráci mezi socialistickými státy. A také nezaměstnanost a krize v kapitalistických státech.

Od té doby se mnohé změnilo a o národu se přestalo mluvit. Jsme NATO, Západ, EU.

Historie se stala zbytečnou. České národní obrození se ukazuje jako nešťastná kapitola v jinak spokojeném životě v Rakousku-Uhersku. První republika se setrvačností oslavuje 28. října. Pak ještě Baťa a dál nic. Poúnorovou dobu odepsal jednoduchý Farský slovy “hnus a devastace”. K tomu lze v hodině dějepisu těžko něco dodat. Posametová doba je příliš čerstvá. Dobu kšeftů a rozkrádání je lépe vynechat. Zbývá Řecko a Řím. Tam bylo příliš mnoho otroků a bohů, takže co s tím.

Současnou společnost formují media prostřednictvím orwellovských desetiminutovek nenávisti, které jsou součástí přepisování české historie tak, aby nakonec byla zcela a úplně pravdivá.

Andrej to schytl neprávem. Jeho návrh nic nezmění na nevzdělanosti nastupující generace.

Autor: Jiří Jírovec

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz>